

Боготикаво пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 5 ДЕЦЕМБРА 1942

БРОЈ 54 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

Уредиштво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

НАДАЛИ СЕ ЈЕЛЕНУ, А УБИЛИ ЗЕЦА

Алжир, децембра. — Генерал Ајзенхауер извршио је лично претрес џепова код Дарлана, Де Гопа и Жиро-а, надајући се да ће пронаћи у њиховим џеповима флоту и оружје.

Уместо тога генерал је заглавио руку у празне и поцепане џепове, да је једва извукао.

ПЛАШИ НА УНФАРБУ

Лондон, децембра. — Черчил је одржао велики говор у коме је прво оправдавао своје слушаоце да је далеко од успеха и краја рата пошто је велика узбрдица и клизавица па се лако могу да оклизну и проспу све прогнозе. Пошто је тако расхладио усијане главе он је покушао да се хвали па је на адресу Италије упутио неке претње које су требале да изазову утисак.

Међутим, из Рима јављају да је говор изазвао весело расположење и одатле се додацује Черчилу: »Ти плашиш на унфарбу«.

ЈОШ ЈЕДИНО ОНА

Техеран, децембра. — Овамо је стигла једна научна експедиција састављена од британских функционера и совјетских археолога.

Са поверљиве се стране сазнаје да ова експедиција има намеру да прокрстари Ирак и Иран као државе где је некада била земља „Хиљаду и једне ноћи“. Археолози се надају да ће овде пронаћи чувену Аладинову чаробну лампу, а она је још једина нада да чудом спасе ортачину.

ХОЛИВУД: ВЛАСТИ СУ ДОНЕЛЕ НАРЕДБУ ДА ГЛАВНИ ЈУНАК У ЈЕДНОМ РАТНОМ ФИЛМУ НЕСМЕ ДА УБИДЕ ВИШЕ ОД ДВА НЕПРИЈАТЕЉА.

ФИЛМСКИ ЈУНАЦИ

КО СЕ ПОСЛЕДЊИ СМЕЈЕ...

ЊУЈОРК, ДЕЦЕМБРА. — Велика ларма и прашина, коју је дигла америчка штампа, поводом искрцавања у Африци, нагло је пала на шапутање.

На њујоршкој берзи настала је опет стагнација и беса, јер се онај најслађе смеје, који се последњи смеје.

НА КЛИЗАВОМ ПУТУ

Лондон, децембра. — Опасност од подморница, није до скоро сматрана као опасност већ као игра, којој је требао да дође ускоро финале.

Ово оптимистичко мишљење довело је велик део англосаксонске флоте — на дно мора.

НЕОБИЧНА ОШТРОУМНОСТ

Амерички часопис »Тајмс« из Чикаго објавио је један чланак о стању наоружања у С. А. Д. и закључује:

— Нешто у Америци »не штимује«. Ова оштроумност ипак пара вреди.

НОВИ СВИРАЧ...

Монтевидео, децембра. — После усклађења у шарено кодо Рузвелтове банде, Уругвај је сада успоставио и дипломатске односе са Совјетском Унијом.

Приликом приступања новог члана, одржана је у Вашингтону велика свечаност, на којој је отсвирана специјална химна у част новајлије. Почасни гости су после сваке строфе невали рефрен: Јој, како то, јој зашто та?

НОВА ЖЕНСКА МОДА У ЕНГЛЕСКОЈ

— Јесте, сире, наше енглеске куварице спасиле су ситуацију. Замислите како би се обрукали пред Американцима да нам не беше ових гајица.

Стара песма...

Кујбишев, децембра. — Сви бољшевички извештаји су слични онима од прошле зиме. Пуно фраза и лепих речи али нигде имена места. Свака војска која напредује објављује имена освојених места — чак и у туђој земљи а бољшевици незнају имена освојених места на својој рођеној територији.

Или лажу или не знају географију: биће да је и једно и друго.

ОТИШАО У ЗАПЕЋАК

Лондон, новембра. — Сер Крипс, који је једно време био проглашен за наследника Черчиловог, отстрањен је из ратног кабинета пошто Черчил не трпи конкуренцију. Сада је Идн у комбинацији пошто он није заљубљен у Москву. Изгледа да

црвена боја није више у великој моди на Пикадилију. Није ни чудо. Она много дречи па кваре очи лордовима и миледама.

Ејширан

НАМЕТЉИВЦИМА

Протекција беше склона
Да одете до Лондона
Дневницу сте масну дигли
Авијоном тамо стигли
И за љубав новог газде
Лажима вам речи базде
Да хонорар буде зрео
Нек пропадне народ цео.

— Што је био, није више
Рузвелт, Французима брат
Ово братство претворише
У Афрички прави рат
Ал' Французи нех се теше
Јенки туђи свраб не чеше.

ЛЕГИЈА ТЕЛ АВИВ

...Застава имамо много, али нам недостају само добровољци.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Кроз радио вести нове - све лже на зимске снеге

Енглески забушанти

Официр на лекарском прегледу: — Господине докторе, шта ми фали! — Не могу то да вам кажем, јер би непријатељ могао из тога извући важне закључке.

Дневни лексикон

АЛЖИР. — Простор величине Француске па зато није, по англосаксонском мишљењу, ни потребан метрополи, него Американцима, као накнада за „ослобођење Француске“.

МАРОКО. — Француска колонија, која избија и на Атлантик и на Средоземно Море. Мароко је задео за зуб Американцима, још од дана, када је у Мароку пронађена руда бакар, која им се необично свиђа.

ТУНИС. — Подручје старе Картагине. Протекторат Француски положај, и сматра се као кочица за англосаксонске коње који пролазе кроз Средоземно Море. Ова кочица измакла је Американцима јер су, по старом обичају, закаснили.

Другог фронта нема, есзона је касна Све што обећаше беше само басна А за африканску нову оперету Французи су целу подмирили штету На Француској земљи, крв се туђа пије А Енглеz се само кроз радио бије И у вези с тиме сад нова вест пуче Јенки е сна туђем искуству тек уче Па од кибицера војници се праве Не липши магарче до зелене траве Од таквога теста биће још солдата Две-три деценије после овог рата И ном судба даде мало дужег евка Може ово чудо још и да дочека И у овом рату брига им је прва Да од свог ортака украду острва И да му одузму све поморске базе Уз љубазне речи и ласкаве фразе Они и не мисле за друге да гину Јер за личну корист једино се брину.

Бољшевици виде да им је крај близу Да неће прегурат ову тешку кризу Па запеше сада баш из петих жила Своје пропаганде раширише крила Засвираше бучно многе балалајке Кроз радио пете за дечицу бајке И од прошле зиме ово је сад реџо Офанзива гура — ал' само у место Од веселих вести цео ваздух прашти Ал' успеси ови само су у машти А Лондон се с' Москвом у лажима мери Па се стално прси, лажно кочелери

О победи сања и хвали се гласно Ал' имена места не помиње јасно Зато ко је чуо кроз радио фарсу Нек буде уверен — успеси на Марсу Овој зимској бајки у свему су слични Бар за лажне вести Енглези су вични.

Док се Лондон сада с' лажима копечи О кризи бродова не збори ни речи А још мање прича нешто о блокади Међутим су за њих — то највећи јади Јер живот Енглеза од лађа зависи Зато им острво као пустер виси И Черчил од муке не зна шта да ради Ано то потраје умреће од глади Јер острво има од роднога биља Лердове и футбол и лаж изобиља А те лепе ствари врло мало вреде Када нема ништа друго да се јоде Зато Лондон прети и растура лажи Јер мелемом озим хоће ране да блажи И недеље сваке сто хиљада тона Оде на дно морско, без погребних звона А сваки се Енглеz по мало утањи Јер сваке недеље довоз је све мањи И место котлета и сочних бифтека И њих сува проја и качамак чека Обестише они штете од блокаде За поправку стања мало оста наде И од тога може да их спасе чудо У куп су ес они залетели лудо И у све тмурне, праве зимске дане Многи су већ спремни да се попишмане.

Поводом немачког извештаја о потапању амерички транспортера

Рузвелт: Амерички војници иници су се појавили на Атлантику и Средоземном мору. Ми смо то констатовали тачним испитивањем свих војника који су се истрцали на копно. Ниједан од њих није се удавио.

Метеоролошки

извештај

У Европи тихо и хладно, али сунчано време. У Русији мразеви и вејавице, праћени ветром који је одувао снеге о зими и успесима. На Кавказу пљускови и повремена грмљавина, на Волги севање муња и град. На морима облачно и ветровито, само у Ламаншу буре. Над Британским острвима циганчији а на Атлантику клизавила. Свуда су се замрзле наде и просуле прогнозе.

Африка: Барометар пада, па се могу очекивати непогоде и промена времена на горе. У Мароку слана и ветровито, у Алжиру пљускови са грмљавином, у Тунису лававица. У Средоземном Мору подземни вулкани и ваздушни поремећаји праве пустош по алжирским пристаништима.

Азија: Без промене. Сувоирица у Индији траје и даље на Индиском копну магла.

Америка: Мраз је заледио све комбинације а велики ветар развејао планове па се осећа хладноћа.

Аустралија: Време променљиво. Пљускови и грмљавина на Соломонским Острвима, буре на Пацифику. Барометар показује даље погоршање.

Преглед нових филмова

„Између неба и земље“ (Високо као лустери). — Жалосна епопеја тројице несрећних другова Дарлана, Де Гола и Жироа који су сада на белом хлебу пошто су њихове годе позавзале. „Илузија“. — Нова верзија филма „Зимски снови“. Овај филм је енглеске продукције и има намеру да замазује очи и тако им сакрије стварност. „Чар минутих дана“. — Амерички филм који приказује некадашње америчке трговце на Филипинима и у Кини, како се селе на Исток. „Све је лаж“. — Филм који се може сматрати као ревија свих малих и великих старова „уједињених нација“. Историја људи који су се упетљали у своје лаже ко пиле у кучине, па се сад не зна ко кога лаже. Филм је колорисан.

Поета Цујашиви и врашци - Англоамериканци

„Јесте ли ми род, Сирочићи мали Јесу л' и вас људи Овде дотерали, Па дођосте амо, Кад се сад већ знамо, У двојеву тужиом Силно да кукамо?“ „Утеште се, врашци мали!... Кад будете ви сазнали, Да за срећом ја сам плако, И вама ће бити лако... Одвојен сам ја од света... Некад бејаш сила А сад сам — поета!“ „Побегли смо ми од света... Нашом душом влада сета...“

Саслушај нас, о, поета! Баш смо лоше, ето, среће! Нико... нико нас сад неће! Има л' од тог беде веће?“

То се мене и мислити

Како јавља Рајтер енглески војни кругови протестују, што се у женским фијокама за веш проналазе женске гаћице са америчком заставицом.

Рајтер је мишљена да даме не би смеле у службеним стварима да мешају и њихове ратне трофеје.

Далековиди Рузвелт: — Хм... можда се међу овиме налази неки добар генерал који ће 1995 године извршити инвазију Европе.

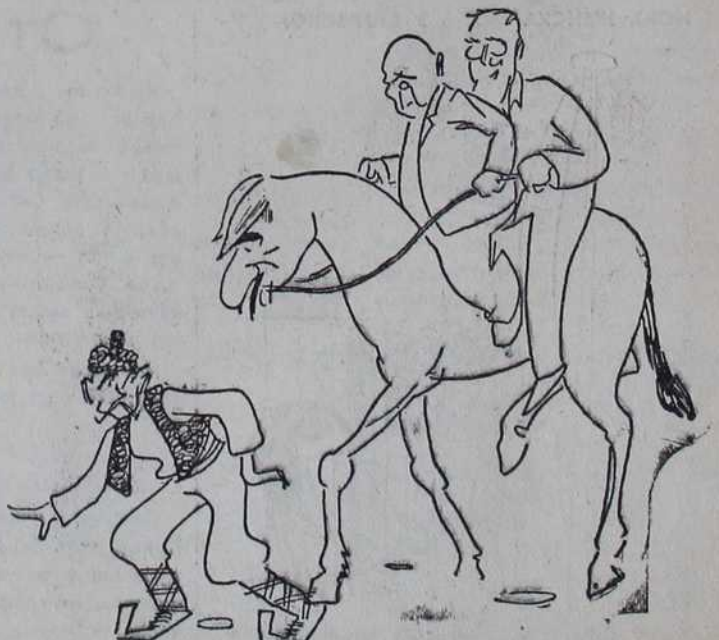
Етишрам

КОНВОЈУ На срећу си залуд чеко Низ браду ти цурн млеко Наван си сав Кога дарне твоја рука Реш је печен, као штука За посо си лав!

ТАЗЕ ДРУШТВУ У певачки диван хор Упао је чудан спор Препиру се да све врн И већ нови сукоб зри Биће да је програм њин: Ко у плочу, ко у клин!

Они што слободу бране Сад у ове зимске дане На гангстере личе јаче Бог рата се закикота Сетио се Дон Кихота. Кад напада ветрењаче.

Њихови изговори

ГЕЏА: — Што ме, бре, вас двојица очеписта! — Нисмо то ми, већ ово магаре се рита.

Тридесетти рођендан

— Замисли, прославила сам свој тридесетти рођендан!
— Но, било је већ крајње време.

БОДЉЕ

УПАЛИО СВЕЋУ

С. К. „Балкан“ је прошле сезоне врло рђаво пролазио, али се његов претседник јаду досетио па оде у цркву и упали велику свећу. Јер ко нема среће са судијама, спортским форумима и тимом, мора да сецује на Бога. Изгледа да се Бог насмејао С. К. „Балкану“ пошто је ове сезоне изгубио само једну утакмицу. Али су зато други угаси-

НЕ ПРИЈА ТЕРЕН

Америчка тркачка екипа која се тренира у Африци поднела је колективан протест своје тренеру Ајзенхоферу, у коме се жа-

ли на тврд терен и нездраву климу. На крају протеста се тражи да их одведу у неки крај где је земљиште мекше а клима боља пошто на афричком терену они не могу да развију пуну брзину.

ДА НЕ ИЗАЂЕ ИЗ ФОРМЕ

Неки наши спортисти, пошто је сад купање престало, врше своје вежбе и тренинге у оговарању и малим свађама тек колико да одрже кондицију, пошто се плаше да за време зиме не изађу из форме.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Да се спортска свест ојача
Има зими мало трача
Од тог живи сваки форум
Нико се од тог не стиди
Нека младеж пример види
И за сплетку треба кворум.

СВЕ збој ПРСТЕНА

— Зашто носиш пса у цаклу!
— Појео ми је прстен, па не бих желела да га изгубим.

НЕДЕЉА, 29 новембра

Прича ми комшија Тоza да је његова жена ишла код ћерке у посету и тамо остала на вечери. Стара жена а време рђаво па кад је полазила она се окрете нуку, децку од 12 година:

— Хајде Ђоко, да ме одведеш до трамваја. Клизаво је па могу да паднем.

— Не могу бајка, — вели Ђока и бежи у кујну.

— Зар те није срамота да тако одговараш баби? — корн га отац па га доведе из кујне. Хајде реци зашто не можеш да отпратиш баку до ћошка!

— Нисам луд — вели Ђокица. Мама је казала да ћемо појести резанце кад баба оде...

— Добро, сада ћемо јести резанце па онда иди да отпратиш бајку — вели мама у жељи да поправи ствар, али се моја Симка наљутн и дуну кући и сад прети да им уопште неће ићи.

ПОНЕДЕЉАК, 30 новембра

Разговарају два дечка у трамвају поред мене.

— Јуче сам гледао једнога мађионичара — вели један, који је из исте флаше сипао и црно и бело вино, а после млеко...

— Кољико си платио улазницу? — пита га други.

— Три банке!

— Претплатио си. Ја ћу да те водим код једнога кафеџије па ћеш бесплатно да видиш једно још веће чудо. Он из једне исте флаше крчи и продаје: љуту, шљивовицу, коњак, рум и шпиритус за трљање и то по разним ценама.

УТОРАК, 1 децембра

Моја комшика узела метар дрва и кочијаш је довезао до куће. Док је она тражила тестераша, нека деца почела да краду цепанице. Сиротица се збунила па не зна шта ће. Ако јури онога са цепаницом, доћи ће други и однеће још и више. На њену срећу у томе прође позорник са линије и она му се обрати са молбом да јој сачува дрва од малих крадљиваца али овај одговори, до душе љубазно, али одлучно:

— Извин'те госпођо, али не могу!

— Како не можете, ако Бога знате. Када не можете Ви, ко ће моћи? — чудн се она.

— Знате ја нисам из овога кварта па не могу да се мешам у туђ реон.

НЕДЕЉАК ДО НЕДЕЉАК

То рече и оде, а она оста да се ишчуђава и сама чува своја дрва.

Увек та администрација.

СРЕДА, 2 децембра

Моја прва комшијница, госпа Буба врло је лепа и шармантна женица па није чудо што је женски језици не остављају на миру. Час се за њу чује ово, час оно али увек неповољно. Њој то није било пријатно па се жена просто појде. Једно време се беше осушила ко вејка па се њена мајка, госпа Фема, побоја да не кидише на себе из дешпериације.

Кад јутрос, ја је сретох, а она чила као ластавица.

— Алај вера, госпођице Бубо! — направих јој ја комплиментат. Значи сада Вас више не секира оговарање.

— Више ме не могу да оговарају. Пронашла сам барут. У свако друштво дођем прва а оде последња па не стигну да направе сплетку, — одговори она весело.

ЧЕТВРТАК, 3 децембра

Не ваља бити добронамеран. Ето што се мени вечерас десило, Идем ја кући са посла, кад на Теразијама сретнем мога пријатеља Столета, који ми се увек жали да има за пријатељицу неку алапачу која му душу поједе. Изненадих се кад га видех са једном лепом и феш женицом, испод руке.

Учтиво скидох шешир и хтедох да прођем, када ме он задржа.

— Стани друже да те претставим мојој женици. Знаш, оженио сам се.

Стадох и љубазно их поздравих, нарочито младу.

— Јел да је слатка? — упита ме Столе.

— Богами јесте — одговорих ја. Само кад си се ослободио оне оштроконђе...

Код ових мојих речи млада побледе а Столе позелени, али се ја не сетих шта је томе узрок. Тек сам после сазнао да се он баш том опајдаром и оженио.

ПЕТАК, 4 децембра

Лепо вели пословица: мали узроци, велике последице. Због једне жишке од цигарете, мој пријатељ Бане остао је не само нежењен, већ је изгубио и место.

Његов директор имао постаарију а ружну кћер и Бане се реши да од ње направи младу а од себе прокуристу. И лепо се ствар развијала, девојка пристапа па је био одређен дан веридбе. Бане се спремио, обукао ново одело, избријао се и само чекао време да пође. Купио је букет хризантема и он је себе већ видео као вицедиректора. Задубљен у те мисли он запали цигарету и већ је хтео да пође, када одједном осети бол на десној бутини. Трже се као опарен и има шта да види. У крило му пала жишка од цигарете и изгорела панталоне направивши велику рупу. Док је ишао код кројача и док је штета била репарирана прошао је дан, а када је увече отишао да се извини, речено му је да је — отпуштен.

Несуђени таст је помислио да га је Бане намерно осрамотио пред званцима и породицом и никаква извињења нису помогла.

СУБОТА, 5 децембра

Стоји повећа гомила људи на трамвајској станици и лепо се поређали у потиљак. Прође један сељак и упита последњег у реду:

— Шта, браћо, чекате вод?

— Чекамо дуван.

— Зар се бре и пре подне дели дуван? чудн се сељак, а овај потврђује. Стаде и сељак у ред и стрпљиво чека. Дође и трамвај и свет поче улазити.

— Шта је ово сад? — ишчуђава се сељак, а онај му одговара:

— Овим трамвајем се иде у трафику и само они који покажу трамвајску карту, добију дуван.

Сељак уђе у трамвај и возио се све до Цветкове механе, али тамо онога шљивчину не могаде нигде да нађе.

— Е, брате, ће због окачењака изгуби воз — јадиковао је док се свет смејао.

НАШЕ БОДЉЕ

СЕБИЧЊАКУ

Од беса си ти задриго
На „шпајз“ целу бригу сводиш
Још никада ниси стиго
Да о другом бригу водиш
Макар народ бостан обро
Само кад је теби добро.

ЛАЖНОМ МОРАЛИСТИ

Док у звезде себе кујеш
Ове остале критикујеш
Ал' ништа не радиш
А кад тебе снађе беда
Онда хвалиш све од реда
Целом свету кадиш.

ЕПИГРАМ

Улицама снег се бели
Мој се драги не весели
Шчепао га неки зорт
Јер на кулучење мора
Чим ујутру сване зора.
Воља са лопатом спорт.

— Имаш красан пелц око врата — какве су то животиње!
— Један је трговац, а други генерални директор.

НАШИ ЛУДОИ И НАШИ КРАЈЕВИ

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИМА

— Слушај, имам за тебе једну одличну партију. Али ми реци шта ти управо жељеш.
 — Прво да је млада.
 — Па онда!
 — Затим да је лепа и добра.
 — И више ништа!
 — И да је богата.
 — Охо. Па онда била би луда да пође за тебе.
 — Па може и луда да буде.

ТОШКЕ КАО СМУЧАР

Направија се кијавет од ове ја ветрометину и клизавицу због зашто му је таква сезона на куде децембар ама ја сам поголем и ако тропнем брука ће се напраји. Неје ме жал што ћу напрајим рупу на куде калдрмину ама ме је страф да не улубим коске. Затој сам набавија оне даске за клизување што ги викају смучке и с'г си не берем бригу. Оно јес да сам љоснуја на онеја узбрдицу од позади корзони ама сам легнаја у помекачко и ич не беше штета.

Цел овеја гурави народ удрија у клизување и тоциљајку и салте си један на другог рипају и ударају калпиши због зашто му је с'г, тој ушло у моду. Кој неје обикнуја на ветрометину и клизавицу на тог ће бидне полоше због зашто ће му наместе закачаљку и врзују канту па ће му се замрзне репче. Понајлоше ће бидне на куде гушодавке и Геновеве због зашто се много клизувају а несу стабилне па ги неки за ч'с строборе а мнозина је склона паду; какој се књижевски вика, још од колевку. Тој ги је работа ама неје убаво да ги пређе у навику. Кој ће бре да исправи криву Дрину и да пофаћа конци на куде овејабући, па идем с тобом.

модерне трепетљике што си праже калбал'к на куде мужи.

Данас сам се клизаја сас једно девојченце ама ич не могадо да напрајим због зашто јагурида знаше знање па ме заведе за голеш планину и три пут сам треснуја а она уфати маглу сас једног у жути шампир а ја си отидо на куде дом да си трљам грбину и вадим флеку. Ал неје ме жал због зашто кој с ђавола тикве помадија о тинтару му се дупале а мен ме све вара памет да ћу да гу изведем на селамет.

Убаво си зборе старци: без муку нема науку. С'г сам и ја научија на овеја клизавицу па салте клизи

У здравје и скоро виђење
Ваш Тошке

Без љушње

Муж, долазећи кући и чувши да ручак, још није готов, облачи поново капут, узима шешир и љутито каже:

— Пошто ручак није готов, ја идем у ресторан!

— Чекај, чекај, мало, задржава га жена.

— Шта, ипак ће бити готов? пита муж.

— Не, али ја ћу се за час о-

Учтиво дете

— Шта би радио, Стевице, када би у трамвају стао на ногу старијем господину?

Стевица: — Рекао бих: »Извините, молим вас!»

— А када би се господину допала твоја учтивост и дао ти банку, шта би онда рекао?

Стевица: — Стао бих му и на другу ногу и опет казао: »Извините, молим вас!»

Глумац у незгоди

Познати српски путујући глумца Мика Стојковић био је као почетник, крајем прошлога века, у трупи покојног Протића. У једном комаду имао је да каже на свршетку чина ову реченицу:

— Часни оче, сахраните ме јер мој последњи час није далеко!

После ових речи Стојковић пада на под чекајући да се спусти завеса. Међутим завеса никако да падне, због неког квара и цела ситуација постала је за глумца на сцени мучна а за гледаоце и смешна јер поједини из задњих редова почеше по паланачком обичају да добацују разне неукусне вицеце. Да би окончао ову неприлику, Мика скочи са пода и викну:

— Шта часни оче, нећете ни да ме сахраните? Не морате. Ја одох поново међу живе!

Рекавши то Мика оде са поворнице и сам спусти завесу.

— Зар ваш муж не примећује ваше неверство?
 — Чим он посумња на једнога, је променим.

ИДЕЈА

Поштована Госпођо,

Као жена која је на својој жени осетила поквареност света, као жена којој је разорен брак, ја не могу више да гледам како Ваш муж растура своју рођену кућу због госпођице Луле, којој није првина да удара на туђе мужеве. Док се Ви патите и трпите, Лула живи у благодану. Ако желите да видите госпођицу Лулу, Ви дођите у фризерски салон Живе Мргудића, Вука Караџића број 43, па ћете се сами уверити.

Једна којој су Луле упропастиле живот.

Када је отпослала таквих педесет седам писама, она викну Живу па се дадоше на посао. Удесише радњу, спремише апарате, узеше још једну радницу и само чекају навалу муштерија. До душе мајстор Жива се стално чешкао по глави и у себи шапутао:

— Може се направити нека комедија па дићу да се девам.

И, заиста, већ идућег дана навалише даме са свих страна. Неке су „блајховале“ косу, неке само ондулирале, а било је таквих које су само „дотеривале“ фризуру. Те су долазиле сваки дан а посао је цветао. Најинте-

ресантније је да се ниједна није журила већ су по читаве сате седеле и на нешто чекале. Од дамен-салона направила се тарапана. Жива је своју Анкицу уздизао у небо и свима се хвалио како је то „фифик“ жена, али једно јутро се деси експлозија.

Пун салон дама, раднице и мајстор Жива имају пуне руке посла, када уђе једна витка црка, у скупоценијој бунди па, још с врата, упита може ли одмах да се ондулира пошто жури на ручак. Када јој рекоше да мора да причека она рече:

— Ако ме један господин буде тражио, реците да ћу бити овде у подне. Ја се зovem Лула. Ове речи изазваше праву експлозију. Све присутне даме скочише са својих столица, неке су имале на глави чак и апарате за сушење косе и у глас повикаше:

— А ти ли си Лула?!

Још се ова несрећница није повратила од запрепашћења, а у радњи се направи лом. Полетеше и маказе, флашице колоњске воде, колмајзи и Лула би рђаво прошла да се Жива не разјучува, одгурну жене и ову невину жртву Анкине идеје не изведе на улицу. Док су се разјарене даме снашле, обукле и пошле у потеру, Лула је ишчезла.

Сад, после оваквог „успеха“ ове идеје, Жива и Анка држе малу радницу негде на Чубури и не чују се живи.

Колунална хроника

КУЋЕВЛАСНИЧКА БРИГА

Снег, коме се деца толико радују, доноси кућевласницима велику жалост. Снег треба очистити а ко не може добро да длати мора сам да засуче рукаве а кућевласници не воле тај спорт, зато се љуте на снег и на зиму.

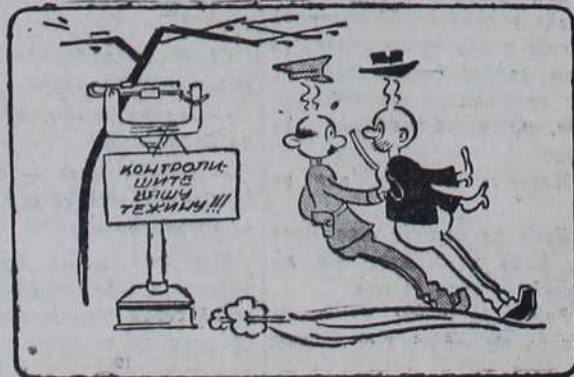
СУРОГАТ КАЛЕМЕГДАНА

Пошто се зоолошки врт зиме греје, љубавни парови више не заказују своје састанке по парковима већ код кавеза папагаја, код слона или у мајмунском одељењу. Сада је обезбеђено сигурно уточиште љубавницима и то у лепом и дискретном друштву, јер животиње неће издати ничије тајне.

ИМА ПИК

Један кафеџија, наравно бивши, израчунао је да је општина, вршећи регулацију вароши, највише ударила на кафане и бирцузе. До сада је редуцирано, само у центру, шест добро уведених и рентабилних кафана. То су „Славија“, „Рудничанин“, „Три сељака“, „Два сокола“, „Топола“ и „Шишко“. Бифеа и мањих кафана страдало је 17 а то је велика штета за прогрес и цивилизацију пошто се у Београду „културни“ живот манифестује само по кафанама.

ЛОПОВ ДИЈА И РЕВНОСНИ ЧКАЦА

ШИРЕНА СТРАНА

— Сада ми је доста твоје кратковидости, глупане!

Бодљикава козеруја

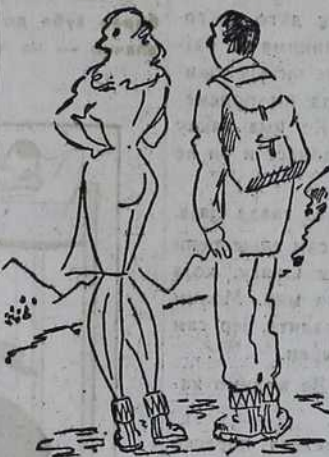
Данашња генерација Београђана могла би да се назове шприцер поколење. До душе генерације су обично безимене али емисатељи имају обичај да им лепе разне атрибуте као: челик, кремен, и тако даље. Што се нас хумориста тиче ми избегавамо звучне епитете а за по неку генерацију велимо да је фрајласта, памучна или свилена. Зато и ја када сам тражио назив за данашње поколење не нађох ништа згодније од речи шприцер, јер, то је најпопуларнија мешавина која може бити и јако добра и јако рђава. Баш зато што је овај појам тако растегљив ја сам га изабрао, а не — као што ће неки помислити — што бих ја, недај Боже волео шприцере.

Када се зна и добро угуви шта је шприцер и зашта се употребљава онда је лако оценити и способности наше генерације ал' од ње не треба очекивати чуда. Шприцером се не гоне мотори, не подмазују машине, не лече болести. Исто тако шприцер се не може пити наште срце, узимати као лек а још мање употребити за туршију. Шприцер се може само пити и то расхлађен. Знаш да ће се многи увредити на овакву компарацију, али ме то не чуди пошто је стара ствар да се комићак продаје као старо жупско а обична шома као коњак. Зато многи од нас неће да признају да су шприцер већ за себе тврде да су шампањ и друга скупоцена пића. Има и таквих који су се офарбали само да се не би познало шта су, али шта то вреди када време чини своје и већ после дан-два шприцер изветри и укисели се а боја остала на сеце.

врху па тужно плива као зејтин по води. Ја сам, рецимо, сасвим задовољан што сам и ја шприцер-персона јер и то има својих дражи. Знаш какав си и шта вредиш па се не пачаш тамо где ти није место.

У овој особини нашег поколења треба тражити објашњење што се данас толико лаже. Мисли лажу квари стомаке и надражују ниске инстинкте и када не би било шприцера да то разблажи, свашта би било од нас. Зато је шприцер врло добар и користан, јер помаже да се све то свари и ми треба да смо срећни што смо такви. Али зато не треба уображавати и од шприцера захтевати оно што он није у стању да буде.

Божанствено

— Драга, зар није овде дивно!
— Божанствено. Отсада ћу увек овде проводити своје медене месеце.

— Ова млада дама мисли, да су за њу најбољи мушкарци с којим се може водити права битка, јер је тада узбуђење тако лепо!

КО ЈЕ БОГАТИЈИ?

— е ли, мамице, да ли смо ја и ти богатији од тате?

— Нисмо, сине. Како то уопште можеш да помислиш?

— Прво зато што смо ја и ти боље обучени од њега, а друго што он увек ради кад ми шетамо.

Вереник његове жене

— Зашто не тргујеш са Петровићем!

— Зато што је био вереник моје жене док је још била девојка и оставио је.

— Зар је то разлог у трговини!
— Што, да тргујем са човеком који је паметнији од мене!

Дубљење на глави

У једном мањем месту у унутрашњости гостовао је путујући циркус. Међу артистима истицао се један клаун који је могао веома дуго да дуби на глави.

Гледајући га једног дана за време пробе, један професор је заинтересовано упитао:

— Човече, како не пореметиш памећу од тога?

— И ви сте дубили на глави непрекидно девет месеци, одговори клаун, па вам ништа не фали.

— Шта кажеш? наљути се професор.

— Пре рођења, господине професоре, објасни клаун.

Нови самац

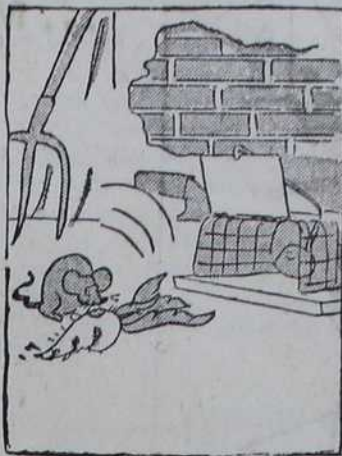
...мој нови самац је, наиме, студент медицине...

Водене снаге

Адвокат пита свога пријатеља, инжењера:

— Реци ми, друже, шта то управо значи потпуно искоришћање водених снага?

Инжењер му одговара:
— Рецимо кад твоја жена тако дуго плаче док не добије жељени поклод.

ВЕГЕТАРИЈАНАЦ НА ДЕЛУ

Пропуштено време

— Тата, шта је то хипербола?
— Страшан си ти, сине! Шта би било са мном, да сам ја тако у твојим годинама стално питао?
— Да си ти питао, сада би умео да ми одговориш на ово питање.

Како рагби играч изјављује љубав

Немогућан споразум

— Ја се надам да ће вам се код нас свидети, каже госпођа новој служавци.

— И ја се надам, само желе-ла бих да знам када милостива прима?

— Уторником.

— Онда жалим, али не могу да останем, јер је то и мој дан примања.

— Господин: — То је срамота да просите тако млади.

— Просјак: — Ја само замењујем мога брата. Он је отишао у бању.

— Изгубио сам пса!
— Ништа дај оглас у новине!
— Шта ми то вреди кад он не зна да чита.

Дај, Боне!

Стара глумица, госпођа Јулка, која је већ оглувела и одавно у пензији, не може никако да се одвоји од позоришта него дође с времена на време да уздахне позоришни ваздух.

Сви је поштују и опходе се с њом са пуно пажње. Сви јој прилазе, здраве се с њом и поведу пријатељски разговор.

Одговори глумице госпође често нису у вези с питањем, али се преко тога прелази без смеха.

Наишао тако једном покојни Гавриловић, пришао јој с осмехом и викнуо:

— О, госпа Јулка, како сте? Шта радите?

— Хвала Богу, добро сам. Остарела сам и чекам смрт.

— Та какву смрт! Живећете ви још дуго и све ћете нас посарањивати!

— Дај, Боже! — одговори госпођа Јулка, која није чула крај Гавриловићеве реченице.

Одговор

— Госпођице, једну једину реч из ваших уста и ја ћу бити најсрећнији човек на свету.

— Идиот.

Најбоља метода

— А ја својој жени не дозвољавам да се са мном препире.

— Како у томе успевате?

— Ја за то имам специјалну методу.

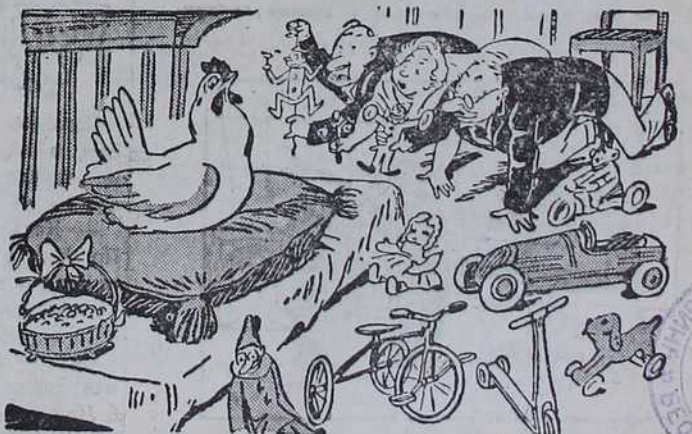
— Сигурно сте одвећ груби према њој?

— Напротив, ја се увек на време повучем.

Награда

— Петровићу, ви већ двадесет година радите вредно и предано у нашем предузећу. Убудуће, знамо вас: Господине Петровићу.

Мазе је...

— Еј, погледај само ове лепе играчке... и буди добра и снај си једно јаје...

Како *Тершица* замишља...

... мужа под папучом

Бодљикава искушења

У колико човек више оубражава — утолико лакше одаје своју глупост.

Нема ничега што време не би могло излечити. Стога је оно, занста, немоћно код оних који кажу: „Ја немам времена“.

Чудновата је особина многих људи да своје грешке не запажају на себи већ код својих ближних и да их се гнушају.

Пре него што се нешто зажели — треба знати да ли је то остварљиво.

Док неискреног упознаш постајеш и сам неискрен јер се служиш свим сретствима да га упознаш.

СКУПОЦЕНА СТВАР

Жена супругу: — Све је моје да знаш: веш, намештај, кућа! Волела би да знам шта си ти имао пред венчање!

Супруг: — Мир!

ПОДРЕЗАНЕ ШАВЕ

Погађала и нагађала врачарз Ери, а он све одобравао. Кај је требало да плати, он се издра на њу:

— Каква си ти то врачара? Погађаш и шта је било и шта ће бити а не умеш да погодиш, да немам ни паре у кеси.

Син: — Јао мама, што сам имао диван сан!

Мама: — Знаш ли ти, шта је то уопште сан?

Син: — Како да не знам! То је биоскоп кад спавамо.

Искреност, љубав и племенитост најбоље се осећају у бедности.

Многа се добра дела цене на зле воље.

У основи није битно где нас је „поставила рука судбине“. Много је важније како ћемо се са тога места покренути.

Младост више воли лепоту, мање корист, јер се управља по осећају а не по рачуну.

РЕКЛАМА

Сеоски свештеник дуго је говорио својим верницима и најзад их позвао да не читају књиге које би могле да им поремете душевни мир. Ко има такву књигу нека му је донесе и он ће да је спали.

Сутрадан је дошао газда Паја. — Оче, разумео сам ваше речи и донео сам једну књигу, која ми ремети душевни мир. Молим вас да је одмах спадите, јер сам страховито узнемирен.

— Добро Пајо. Да видимо каква ј е то књига?

— Ево ова проклета пореска књижица, рече Паја и маши се за њу.

— Да ли бисте могли да ми нађете неког, који би подражавао гласове дивљих животиња?

— Могу. Има неколико статиста, који нису примили плату већ три недеље.

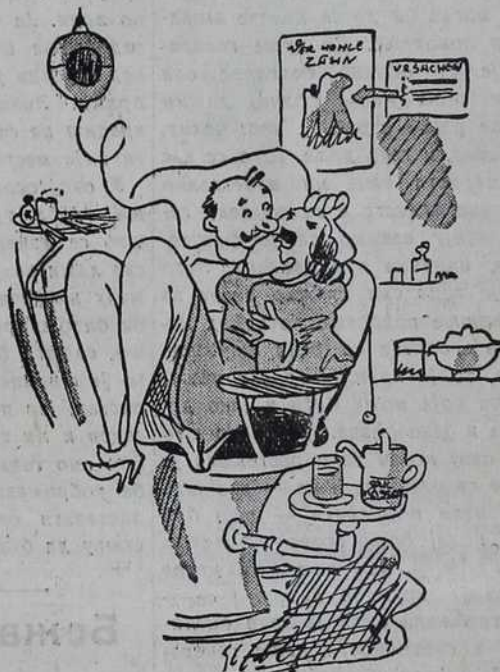

Чувеном Јахачу: — Јесте ли ви то изгубили!

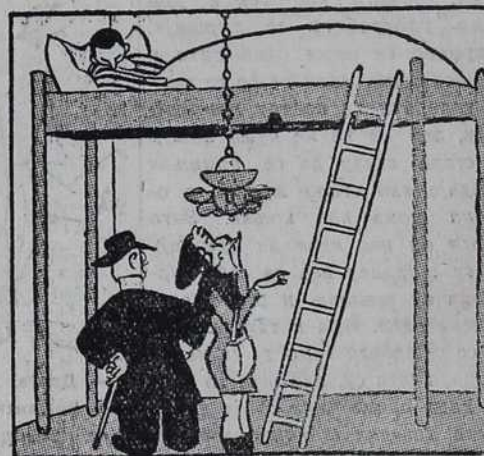

...сада морам прво да се оженим!

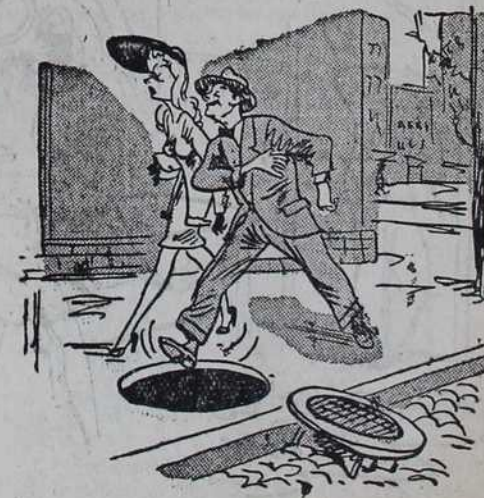
Потсећа га

— Ах, госпођице Јело, најрадије бих вам плембироа зубе до увече — ви миришете тако пријатно — на чоколаду.

— Ви се ругате, али овде горе много топлије!

— Треба само да замислиш твоју жељу и ја ћу ти је испунити, па макар морао и у пакао ићи!

— Шта ти је! Несрећан случај!
— Не, хоћу да се одучим од пушења.

Уметност је тешка

— Рећи ћу вам истину: волео бих, да је и горе риба.

— Шта виде моје очи! Јова Јовановић, чувени сликар — слика фасаде!
— Да, променио сам стил и вратио се природи.

— Пошто је ова мртва природа!
— Онолико, колико кошта оно што је наследило, господине Мирко!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

ТРОУГЛИЋ

— Ово се више не може издржати! — узвикну госпа Сока и скочи са отомана на прибе телефону.

— Шта ти би? пита је флегматично њена сестра Каја, која чучи поред штедњака и кува кафу.

— Како шта ми би? — брешну се Сока и поче шетати по кујни. Нежна, витка плавуша, личила је на тигрицу, очи су јој севале, а мале поздрве дрхтале као у тркачког коња. — Знаш ли ти да је онај мој шмокљан више љубоморан на Ђоку него ја. Поцеб дан га прати, шпијунира, чува га да не озебе, купује му дуван и чим га нема два три сата о несе узбуђује и иде да га тражи.

Ето и сад је отишао да га нађе и доведе а Ђока је љут на мене што сам се љубавно разговарала са Митом, инжењером, па је зато отишао.

— Баш си смешна! — вели јој Каја. Друга би жена била сва срећна да има тако толерантног мужа, а ти се љутиш.

— То ме понижавља и вређа — мисли Сока као гуја у процепу... Зар само онај ко не воли човека бити хладнокрван када зна да га жена vara.

— Па то је лако — саветује је Каја. Ако нећеш да се секираш, остави Ђоку и нађи неког другог или се врати Сими.

— Пробала сам ја од сваке руке, мењала љубавнике, отворено заказивала састанке, ал Сима увек исти. Не каже ни речи, све пристаје што ја кажем а већ љубавника пази као мало воде на длану. Чудан неки тип.

— Слушај да ти кажем — вели Каја — сада, када Сима дође, остави да га ја искушам. Баш да видим какав он има циљ га таквим својим држањем.

Сока пристаде и њих две су дуго нешто ћукориле док се не направи клопка за Симу. У зло доба ево и њега.

— Замисли — вели он са брата — онај буздован се усидио па неће да дође. Шта нисам радио па не помаже. Он се уарумио па ни да макне. Чак му рекох да ће Сока да плаче и да буде несрећна а он се само смеје.

— Нек иде до ђавола! — викну Сока и изађе залупивши вратима.

Сада уће Каја, стара намештаљка, у акцију и поче да говори Сими:

— Слушај, бре, зете, што је то с' тобом? Што си се смрзео. Зар не видиш да ова наша Сока шири гране на све стране. Ако већ нећеш да спречиш то њено лутање што и ти не врдиш мало. Мушко си!... При тим речима Каја се испружи по дивану и тако намести да су се јасно истисале форме њеног тела. Ето ја, њена рођена сестра, ишла бих ти на руку... При тим речима она се кокетно насмеши на Симу, који, изгледа, није много давао на женске дражи, јер оста потпуно хладнокрван.

— Марија реците да ћете поћи за мене.
— Чини ми се да сте мало стари за мене. Дајте ми времена да се предомислим.
— Али онда ћу бити још старији.

— Слушај, бре, Свајо — рече он. Немој да се замлађујеш. Све ја знам и све видим, ал' овако је за мене zgodније. За тебе и твоју сестру преварити мужа то је — као изаћи на корзо. Таква вам је ваљда крв, шта ли. Ту нема помоћи. Па када сам већ био такве талије, а сад није врем за разводу, ја сам се снашао и гледам себе. Ти моји ортаци не само што уливају и сносе трошкове, већ мора да је воде у биоскоп и позориште, у шетњу до фризера, код кројачице, да цупре пред радњама, да буду нежни и послушни, заљубљени и љубоморни и све оно, што једна размажена жена извољева. А ја сам миран и комотан. Имам у кући сав конфор а ништа ме не кошта. Ко ти то даје море Ђурђо. Него ти Соки да кажеш да се опамети. Ево, сад је отерала и Ђоку. Она не зна какве сам ја муке имао док сам целу ствар наместио. Зна вас бре цео свет, па бежи. Особито је Сока на гласу као трошачица и беснара па нико неће ни близу...

Каја је занемела пред овим изливом искренности свога зета и њен заводљив смешак претворио се у један грч протеста и изненађења. Реч није могла да пробори, а Сима настави:

— Београду више нема кандидата. Ако се Ђока не врати морам да тражим некога из унутрашњости. Још ми то треба, на ово зимско време да останем са вама двома, без ортака...

Господин који је ухватио лопова: — Ја ћу да вас научим како се краде!

Лопов: Пристајем! Ја стално крадем и крадем, али никако да стекнем бунду и златац сат каови.

ИЗ ДЕЧЈЕГ СВЕТА

Маломе Који дали јабуку и казали му да је братски подели са својом сестром.

— А како је то „братски“? пита Која.

— То значи да треба већи део да даш сестри уци га мама.

Која се за часак замисли, па целу јабуку пружи сестри и рече:

— Јело, на, па ти подели братски, као што то мама каже.

ПРАКТИЧНА ДЕЦА

Мали Ђокица седи са неком девојчицом на једној клупи у парку. Његов стриц Лаза га је извео у шетњу, и успут се задржао са неким пријатељима, прилази им и смећећи се пита:

— Шта Ђокице, то ти је свакако познанство из забавишта?

— О, не, не, чика-Лазо! Ми смо се упознали преко новина...

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Једва чекам да буде крви (први), требају ми паре.

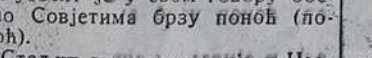
Јуче сам покрао (поклао) два пилета за ручак.

Ето ја немам ни трунке чести (масти) па опет некако живим.

Агенција Рајтер добила је (добила је) Черчилов деманти.

Рузвелт је у свом говору обећао Совјетима брзу помоћ (помоћ).

Стаљин више не верује у Черчилову снају (снагу).

Специјалиста за шминку и маску прерушава женске у мушкарце, тако да могу са успехом да стоје већ у три сата у реду за цигарете. — Шифра „Женски добротвор“.

Тражим стручнога ортака за отварање модерне коцкарнице у Великом Мокром Лугу. Целу ствар ја финансирам. — Благоје кафеџија. Писте Рестаите.

Личне вестии

Пустио браду. — Пошто сам зимљив, ове године ћу носити браду. Јављам то својим повериоцима да не мисле да је то због њих. Цале, монден овдашњи.

Веридба. — Пера Перић, инжењер, верио се са госпођицом Станојком из Врчина. Честитања у Врчину. Венчање ће се објавити накнадно.

Моја кћи Пелагија верила се за г. Др. Симу Симића, професора Универзитета. Зет ће живети код мене на имању. Буца Буцковић, земљорадник и млекарица из Жаркова.

Помени. — Моме милом и никад непрежаљеном јединцу Зимском капуту који недавно умре случајно смрћу на кафанском чивилуку, даваћу седмодневни помен код мога кројача Тасе. — Јоца Јоцић, инспектор.

Веридбе

Веснослава кћи Руже и Панте Пантића, млекарице из Жаркова, и Драган, директор банке, верени и испитани.

КАЖЊЕНА ИСТИНА

У време када је Анатола Франс пошао у школу, долазећи кући једнога дана он је упитао мајку:

— Је ли, мама, зар се сви људи који говоре истину, кажњавају?

— Не, сине, одговори мајка, Истина се не кажњава. Говори увек истину и никада нећеш бити кажњен!

— Па, зашто је мене учитељ казнио, кад сам му рекао да нисам израдио задатак? упита зачуђено мали Анатола.

ШТА МИСЛИШ

— Шта мислите да ћу мењати овај поцепани шешир ради моје фризури!

Гладне патке

Дошао Перица са бабом на пијаци и чује како пловке гачу.

— Је ли, бако, зашто пловке гачу?

— Гладне су.

— Што онда не снесу неколико јаја, па да их после поједу?... одговори Перица.

Неопходна жена

Две госпође разговарају:

— Мој муж не може никуда да крене без мене. Никада још није путовао без мене.

— Мој исто тако. Навикао је на мене. Ја сам за њега неопходна. Кад год крпи чарале, зашива дугме и томе слично, увек ја морам да увлачим коначу у иглу, јер он не види добро.

Народне питалице

Питали лопова: Где научи краде!

— Тамо где сам научио и лагати.

Питао магарца ђака: „Шта ћеш ти бити кад непрестано учиш?“

— „Незнам шта ћу бити, само знам да нећу бити магарец“.

Питали рибу на пијаци: „Ко те натера да се ухватиш на удицу?“

— „Моја луда глава“.

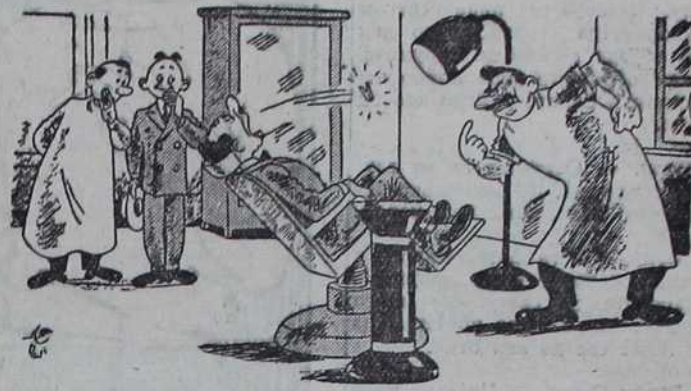
Питали сироче: „Ко ти је отац?“

— Сваки добар човек. „А

ко ти је мати?“ — Свака добра жена. „А ко ти је најближи пријатељ?“ Онај ко много не пита већ брзо даје што може.

Питали неког џамбаса: „Какве је длаке коњ најбољи?“ — Не купуј вранца. Прођи се злата... Гиздај ђоката, али — Јаши до рата.

Питали овце: „Ко вам је највећи непријатељ?“ — Вук и метиљ. „А пријатељ?“ Чобанин и пас, док не дође јачи...

— То је његова нова метода. Он хипнотише зубе и тада они сами испадају напоље...

Доћи ће...

Професор Костић лупа на вратима професора Јовановића.

Изађи његова жена:

— Кога тражите?

— Професора Јовановића.

— Умро је, пре две недеље.

— Добро, онда ћу доћи сутра!

Опаметио се

Судија: Јесте ли ви већ били када кажњавани?

Оптужени: Јесам, пре неколико година, јер сам се купао на забрањеном месту.

Судија: А од тада?

Оптужени: Од онда се нисам више купао.

УСПАВАНКА

Славна оперска певачица Елизабета Шуман живела је у врло срећном браку и имала чак четири дечице. Ма да је морала врло често да гостује у разним местима и да одговара многим друштвеним обавезама, Елизабета Шуман је врло много времена посвећивала и својој деци. Тако, увече пред спавање, славна певачица је пошто је децу ставила у кревет певала успаванке, све док и последње није заспало.

Када је једне вечери метла у кревет и најмањег синчића, он је упита бојажљиво:

— Је ли мамиче, смем ли ја одмах да заспим, или опет морам да слушам твоје успаванке?

Увек потребно

— Један нежењен, добро ситужан господин самац у најбољим годинама — ту постоји увек наде за најбоље дане.

— То ли је, дакле, твоја шах-партија, на коју увек идеш!

ПЕТИКА РОЈКА
одговара

Мари. — Играти стално покер и реми није отмено. Зато искористите младост и на други начин. Бар у Београду има доста стручњака за убијање времена.

Буби. — Кад вам се више не јавља, значи да је нашао другу. Нађите и ви другог, па сте онда квит.

Рулету. — Свет може да прича шта хоће, не треба то да вас брине. Главно је да сте ви ушли у рефену и да капља пара.

Цици. — Снег је најбоље козметичко сретство за зимску сезону. Масирајте лице снегом сваког јутра толико дуго док вам образи сасвим не порумене. Затим обришите лице добро пешкиром и бићете румени као ед ружа.

Пери. — Оставите се ви глупих сањарења, јер ко високо лети ниско пада, каже наш народ.

Заги. — Шта ћете, живот је такав, ко умије њему двије. Не очајавајте, на свету има много мушкараца, а ваша пријатељица не може све да вам отме.

Лепом Стеви. — Није ни чудо што имате тако много обожаваатељки, кад робу продајете само лепом женском свету и то, наравно, испод тезге.

— Ти љубиш тако топло, Мила, ја осећам топлину чак у ногама.

БИЛО ЈЕ САМО МАЛО...

Судија: Госпођо, ваш муж вас тужи да сте му сасули лонац са супом на главу. Како сте могли цео лонац да саспете на његову главу?

Оптужена: Није било много супе, господине судијо; тек на дну лонца.

ШТА ОН НЕ ТРПИ

Отишла Цана код своје пријатељице да јој се изјада. Пријатељица ће да је пита:

— Зашто си ти, Цано, постала тако замишљена и тужна? Да ниси болесна?

— Ма не, него ме мој муж вара са једном девојком... Замисли, и то ми је сам отворено признао?

— А шта ти је рекао?
— Да никако не трпи удате жене!

— Шта је теби драга моја Луллу? Изгледаш сва изван себе.

— Ах, не питај ме драга Маро, мој муж, варварин један, мало пре ме је тешко увредио и то када сам због нове хаљине пала у несвест.

— То се од твог мужа никако не би очекивало, а шта је то учинио?

— Помисли само... фотографи-сао ме је..!

Женске вести

Холивудске филмске звезде ставиле су се на расположење ратној реклами

Клерк Гебл: — Хеј, од када си ти тако патриотски расположена!
Џоан Крафорд: — Јест, патриотски! Шта мислиш, колику велику плату ћу добити за ову рекламу!

— Је ли то слободна вежба!
— Ама, човече, он диригује филхармонијом!

Да се занима...

— Не треба да ми даље закопчаваш, Мико,
и онако ћу обући другу хаљину.

Наша пошта

Тазе хумористи. — Сити смо се насмејали читајући Ваше рукописе. Од силнога смеха рукопис нам је пао у — корпу, зато извините што неће бити штампан.

Пеппи. — Лијепо је бити млад али је још љепше бити богат, зато сте Ви срећна жена.

Бившем министру. — Збиља није лепо што сада немате раније бенефиције па сте принуђени да чекате на ред цигарете. Али, бар за то је лако. Треба се одрећи дувана.

Професору. — У Вашем случају лако ће се наћи начин да се ствар поправи. Сви они ученици чији родитељи, тргују, нека добију слабе оцене па ће убрзо Ваш шпајз бити препун.

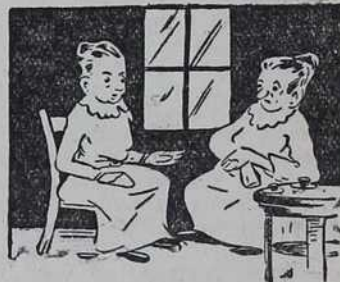
Милчету. — Немојте се бринути што је сад хладно по парковима. За љубавнике постоје биоскопи, који су у сваком случају бољи од паркова, прво што је тамо мрак а друго што су клупе.

СВЕЧАРИ

Извештавам све своје пријатеље, познанике и муштерије да ћу своју славу „Светог Никољу“ прославити у најужем кругу рударског окна, број 8 у Костољцу. Пајкан „Мамина маза“.

Своје крсно име „Свети Никола“ славићу ове године на Дедињу, пошто се бавим ашовским спортом. Мики, Монден.

Мењам свога патрона Св. Алимпија, јер се није заузео код контроле цена да ми се затвор замени новцем. Жика Јексиковић, овдашњи касапин.

— Мој син ме баца у бригу... Он има срца, има обзира...
— Хм, заиста рђаво ће завршити.

ПРИВРЕДА
ОПАЛА ПРОИЗВОДЊА

Производња енглеских блефева знатно је подбацила па је министарство привреде принуђено да изради план за планску производњу пресних лажи у идућој години. Старе и подгрејане лажне вести су толико неукусне да их ни афрички црнци више не треше.

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА
СНАБДЕВАЊЕ

Пажња пекарима. — Пошто је овај ратни хлеб сам Рузвелт замесио, а помагали су му Черчил и Стаљин, то га они морају и појести, иако је загорео.

ПОВЕЋАН УВОЗ

Рио де Жанейро, децембра. — Откако су настали присни односи између Сједињених Америчких Држава и Бразилије, постале су и трговачке везе између, ове две трговачке државе необично живе.

Тако је повећан увоз америчке робе у Бразилију, и то у првом реду блефова, проневера, ратних фабриканата и спекуланата и разних других „јенки-специјалитета“, уколико та роба није у довољним количинама постојала у самој Бразилији.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија „ЛУЧА“.

ЧИТАЈТЕ једини хумористички лист „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“